

den, og see, om man ikke kunde lempe Sagen saaledes, at den kom til at paahvile Tiendeeierne, til hvis Fordeel egentlig den hele Foranstaltning er truffen.

Rofod: Da mine Endringsforslag væsentligt indskrænke sig til Stiilrettelser, skal jeg fatte mig meget kort. Det første Forslag, jeg har stillet, gaaer ud paa, at Ordene „med præclusivt Varsel“, aldeles skulle udelades, da det Ord „præclusivt“ er et temmelig kært Ord, og at der istedet derfor i Paragraphens 7de Linie mellem „til“ og „at“ skal indskydes „under Retskravs Fortabelse“, saaledes at der altsaa kom til at staa „paa den nedenfor foreskrevne Maade at opfordre Eierne og Brugerne af de paagjældende tiendepflichtige Eiendomme til under Retskravs Fortabelse at fremkomme med de Indsigelser osv.“ (Jeg troer) at den samme Mening vil ligge deri, som der nu ligger i Paragraphen, og Folk vilde kunne forstaae Bøden, der jo for en væsentlig Deel vil komme til at angaae Mænd, der ikke kunne Latin. For det Tilfælde, at dette mit Forslag ikke skulde blive vedtaget, har jeg stillet det Biforslag, at Ordet „præclusivt“ i 5te Linie skal forandres til „kravspildende“, men forsaavidt man skulde synes, at dette Ord skulde være mindre betegnende, er der jo den gode Udvei, at man kan vedtage mit første Forslag. Der næst har jeg ligeledes til § 2 stillet det Forslag, at Ordet „Originalen“ skal forandres til „Grundskriften“. Der staaer nemlig i Paragraphen, at Originalen skal leveres i „Affskrift“, som skal fremlægges paa et af Sogneforstanderskabet eller Communalbestyrelsen bestemt Sted, men det forekommer mig, at naar man paa det ene Sted i Paragraphen bruger Ordet „Originalen“, saa burde man paa det andet Sted benytte Ordet „Copien“, da disse to Ord jo passe sammen; men naar der paa dette ganske rigtigt bruges Ordet „Affskriften“, saa burde der paa det første Sted benyttes det Ord, der svarer dertil, nemlig „Grundskriften“. — Det Forslag, jeg har stillet til § 3, gaaer ud paa, at Ordet „localt“ skal udelades; jeg troer ikke, at dette Ord behøves, thi selv om det ikke er et Blad, som udgives paa Stedet, troer jeg, det maa have Forretten, naar det har flere

Læsere end det Blad, der udgives paa selve Stedet.

Med Hensyn til mit Endringsforslag til § 8 maa jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at jeg har overseet, at der i 6te Linie staaer „Gehyret“, som altsaa burde have været foreslaaet rettet til „Kjendelsen“, saaledes at „Kjendelse“ kom til at staae med det bestemte Kjendeord; mit Endringsforslag til § 8 under Nr. 8 gaaer derimod ud paa, at „Gehyr“ overalt i Paragraphen forandres til „Kjendelse“; denne Uagtsohmhed fra min Side beder jeg undskyldt, og jeg haaber, at der af den Grund ikke kan være Noget iveien for at vedtage Endringsforslaget. Naar jeg har omskrevet „Gehyr“ med Ordet „Kjendelse“, da vilde de Herrer erindre, at dette sidste Udtryk flere Gange er blevet godkjennt og indført i Love, der ere vedtagne paa tidligere Rigsdage. — I § 10 hedder det meget fornemt „at dictere Musci“; jeg har foreslaaet det forandret til at „ikjende en Bøde“; jeg er overbeviist om, at jeg for dette Forslag vil erholde Understøttelse hos de ærede Jurister, idet vi for ganske nylig i en Lov, nemlig Posttiloven, have brugt Ordene „ikjende en Bøde“.

Jeg skal tillade mig at udtale, at jeg ingenlunde er gaaet til den Overlighed, at vilde udskyde alle fremmede Ord af Loven; selv om mine Endringsforslag vedtages, bliver der endda en heel Velsignelse af fremmede Ord tilbage; men det er ingenlunde min Opgave at renske Sproget fra alle fremmede Ord; min Hensigt er at arbejde paa at renske det fra overflødige fremmede Ord, og at anspore Modersmaalets Kræfter saaledes, at fremmede Ord blive gjorte mere og mere overflødige, og at gode danske, forstaaelige Ord træde istedet derfor. Hertil skal jeg indskrænke mig.

Tscherning: I § 1 hedder det, at enhver Tiendetager skal være berettiget til for de ham „tilhørende“ Korntienders Vedkommende etc.; Præsten er Tiendetager, men Korntienden „tilhører“ ikke ham. Naar vi gaae ind paa Lovforslaget, saaledes som det her foreligger, kunne vi tillige komme til at erklære, at den Tiende, som tilfalder Præsten som Tiendetager, tilhører ham; men det vilde jeg under nær-